

بسم الله الرحمن الرحيم ارحيم

اعلاميه ولسی جرگه

۱۳۹۹/۹/۸

به مناسبت روز جهانی منع خشونت علیه زنان

با درک اینکه خشونت علیه زنان باعث نقض حقوق و آزادی های اساسی زنان می شود و مانع تحقق برابری، پیشرفت و صلح در جوامع مختلف می شود، مجلس عمومی سازمان ملل متحد اعلامیه منع خشونت علیه زنان را در سال ۱۹۹۳ به تصویب رسانیده، که این یکی از اولین اجراءات جهانی برای ترغیب دول برای اتخاذ اقدامات جدی، موثر و بهتر برای مبارزه با خشونت علیه زنان در سطح بین المللی بوده است. در ماده پنجم قانون منع خشونت علیه زنان، اعمال ذیل به حیث خشونت علیه زن شناخته و جرم پنداشته می شود.

- ۱- تجاوز جنسی
- ۲- مجبور نمودن به فحشا
- ۳- ضبط وثبت هویت مجنی علیها و نشر آن به نحوه یکه به شخصیت وی صدمه برساند
- ۴- آتش زدن یا استعمال مواد کیمیای زهری یا سایر مواد ضررناک
- ۵- مجبور نمودن به خودسوزی یا خودکشی و یا استعمال مواد زهری و یا سایر مواد ضررناک
- ۶- مجروح یا معلول نمودن
- ۷- لت و کوب
- ۸- خرید و فروش به منظور یا بهانه ازدواج
- ۹- بد دادن
- ۱۰- نکاح اجباری
- ۱۱- ممانعت از حق ازدواج و با حق انتخاب زوج
- ۱۲- نکاح قبل از اكمال سن قانونی
- ۱۳- دشنام تحقیر و تخویف
- ۱۴- آزار و اذیت

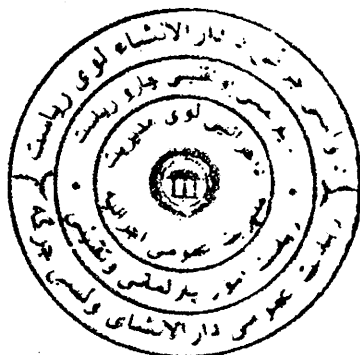
- ۱۵- انزوای اجباری
- ۱۶- اجبار زن به اعتیاد به مواد مخدر
- ۱۷- منع تصرف در ارث
- ۱۸- منع تصرف در اموال شخصی
- ۱۹- ممانعت از حق تعلیم، تحصیل، کار و دسترسی به خدمات صحی
- ۲۰- کاری اجباری

۲۱- ازدواج با بیش از یک زن بدون رعایت حکم مندرج ماده ۸۶ قانون مدنی متأسفانه در شرایط کنونی که افغانستان برای ده ها سال در جنگ منازعه می باشد، زنان و دختران بیشترین قربانی را در شرایط جنگی به خاطر آسیب پذیر بودن بیشتر داده است.

در کنار جنگ، فرهنگ های مغایر با شریعت اسلامی و قوانین حقوق بشری مانع دسترسی زنان و دختران به حقوق اساسی شان و مواجهه زنان و دختران با انواع و اشکال خشونت به خاطر دسترسی به این حقوق اولیه شان شده است مانند:

ممانعت زنان و دختران از حق تعلیم و تحصیل، حق انتخاب زوج، حق کار، حق میراث، خشونت های جنسی و خانوادگی، بد دادن، عدم دسترسی زنان و دختران به خدمات اولیه صحی، عدم سرمایه گذاری حکومت به خاطر بهتر شدن توانایی اقتصادی زنان که منجر به آسیب پذیر شدن بیشتر زنان و دختران شده است، عدم دسترسی زنان و دختران به مشاورین حقوقی رایگان در سطح ولسوالی های کشور، عدم دسترسی زنان به سیستم عدلی و قضایی به خاطر عدم توانمندی اقتصادی و خصوصاً شرایط زنان در روستا های کشور و مناطق که تحت تصرف طالبان می باشد واقعاً نگران کننده و بغرنج می باشد. موارد ذکر شده مثال های از انواع و اشکال خشونت های رایج در سطح کشور علیه زنان و دختران میباشند. همچنین مواد ۲۲، ۲۴ و ۵۴ قانون اساسی و وظایف و مسولیت های دولت را برای حمایت از زنان و دختران طور ذیل بیان میدارد:

- ۱- هر نوع تبعیض و امتیاز بین اتباع افغانستان ممنوع می باشد اتباع افغانستان اعم از زن و مرد در برابر قانون دارای حقوق و وجایب مساوی می باشد.
- ۲- آزادی حق طبیعی انسان است این حق جز آزادی دیگران و مصالح عامه که توسط قانون تنظیم میگردد حدود ندارد. آزادی و کرامت انسان از تعرض مصنون است. دولت به احترام و حمایت آزادی و کرامت انسان مکلف می باشد.

۳- دولت به منظور تامین سلامت جسمی و روحی خانواده ، بالاخص طفل و مادر، تربیت اطفال و برای از بین بردن رسوم مغایر با احکام دین مقدس اسلام تدابیر لازم اتخاذ نماید. به خاطر حمایت زنان و دختران در سطح کشور در برابر انواع و اشکال خشونت خصوصاً در مناطق تحت تصرف طالبان و ولسوالی های دوردست ، ما وکلای ولسی جرگه شورای ملی خواهانیم که :

اول - از نهاد های عدلی و قضایی خواهانیم که در قسمت تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان توجه خاص مبذول داشته و در قسمت رسیده گی به قضایایی خشونت علیه زنان توجه ، سرعت و دقت کامل داشته باشند و تسهیلات بیشتر برای زنان در جریان رسیده گی به قضایایی شان فراهم نمایند و اجازه ندهد که زنان در جریان رسیده گی به قضایای شان به اشکال دیگر خشونت در سیستم عدلی و قضایی روبرو شوند.

دوم - از تمام وزارت خانه ها و ادارت و کمیسیون ها خواهانیم که در قسمت تطبیق مقررہ منع آزار و اذیت زنان دقت ، توجه و جدیت کامل داشته باشد و متخلفین آزار و اذیت زنان مورد بخشش ، چشم پوشی و هیچ نوع حمایتی قرار نگیرند.

سوم - طور که مطلع هستید میزان ثبت قضایایی خشونت در سطح کشور به شدت پائین میباشد و یکی از عوامل اساسی عدم دسترسی زنان و دختران به خدمات حقوقی و سیستم عدلی و قضایی در سطح ولسوالی های کشور میباشد. بنا بر این از مقام محترم ریاست جمهوری خواهانیم که در قسمت دسترسی زنان و دختران به مشاوره حقوقی رایگان در سطح تمام ولسوالی های کشور اقدامات جدی نمایند و تسهیلات بیشتر برای زنان به خاطر رسیده گی به قضایایی خشونت علیه زنان باید فراهم گردد .

چهارم - یکی از عوامل اساسی که منجر به خشونت بیشتر علیه زنان و دختران میشود ، نداشتن توانمندی اقتصادی زنان و وابستگی اقتصادی زنان میباشد بنابراین از مقام محترم ریاست جمهوری خواهانیم که در بودجه سال مالی ۱۴۰۰ بودجه خاص برای توانمند سازی اقتصادی زنان باید شامل گردد تا قدمی موثر جهت مبارزه با خشونت علیه زنان و دختران اتخاذ گردد.

پنجم - با در نظر داشت اینکه شرایط جنگی و منازعات جاری یکی از عوامل اساسی افزایش انواع و اشکال خشونت علیه زنان میباشد از هیئت مذاکره کننده صلح خواهانیم که دست آورد های اساسی حقوق بشر و خصوصاً حقوق زنان را قربانی صلح نسازید و اعلان آتش بس را پیش شرط برای ادامه مذاکرات قرار دهید تا سطح خشونت ها در تمام کشور کاهش پیدا نماید .

ششم - ارایه خدمات صحی اولیه به طور رایگان یکی از وظایف اساسی حکومت میباشد اما حکومت برای زنان و دختران در سطح ولسوالی ها خدمات بسیار محدود صحی را ارایه میکند . از مقام محترم ریاست جمهوری خواهانیم که در قسمت دسترسی زنان و دختران به خدمات صحی در سطح تمام ولسوالی های کشور بودجه خاص برای سال مالی ۱۴۰۰ اختصاص دهند .

در اخیر ما وکلای ولسی جرگه شورای ملی از جامعه جهانی وکشور های حمایت کننده دولت افغانستان خواهانیم که در قسمت مبارزه با خشونت علیه زنان و دختران، دولت افغانستان را حمایت نمایند خصوصاً در قسمت دسترسی زنان و دختران به خدمات حقوقی رایگان ،خدمات صحی رایگان و دسترسی سهل تر به سیستم عدلی و قضایی در سطح تمام ولسوالی های کشور. نیز از جامعه جهانی وکشور های حمایت کننده دولت افغانستان خواهانیم که اجازه ندهند که حقوق بشر و حقوق زنان قربانی پروسه و مذاکرات صلح گردد.

با احترام

وکلای ولسی جرگه شورای ملی جمهوری اسلامی افغانستان

